บทที่ 5

สรุปรายงานที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อโครงการวิจัยนี้

การศึกษาฤทธิ์ของพลูต่อเชื้อจุลินทรีย์เริ่มต้นจากเชื้อแบคทีเรียก่อนโดย พิมลวรรณ ทัพยาทรพิจารณ์ (2525) ได้ทำการศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดจากใบพลูต่อแบคทีเรียที่แยกได้จากโรคติดเชื้อต่าง ๆ 3 ชนิด คือ Staphylococcus aureus , Escherichia coli และ Pseudomonas aeruginosa พบว่า สารสกัดจากพลูสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียทั้ง 3 ชนิดได้ และเสียค่าใช้จ่ายในการเตรียมยาน้อย

ลัดดาวัลย์ บุญรัตนกรกิจ , อิงอร มันทรานนท์ และสันติ ถุงสุวรรณ (2528) ได้สกัดแยกสารสำคัญที่ออกฤทธิ์จากใบพลู โดยใช้ตัวทำละลายต่าง ๆ ได้แก่ petroleum ether , ether , chloroform และ 95% ethanol พบว่าในตัวทำละลายที่นำไปสกัดใบพลูแล้วมีฤทธิ์ทำลายเชื้อจุลินทรีย์ได้ดี คือ ether จึงได้นำสารสกัดใบพลูด้วย ether ไปหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ชนิดต่าง ๆ (minimalinhibitory concentration = MIC) ได้ผลดัง ตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ชนิดต่าง ๆ โดยสารสกัดจากใบพลู

เชื้อจุลินทรีย์	MIC
Trichophyton mentagrophytes	1 : 1,400
Trichophyton rubrum	1 : 100
Epidermophyton floccosum	1 : 100
beta - steptococci group a	1 : 600
Staphylococcus aureus	1 : 400

สรุปได้ว่า สารสกัดจากใบพลูโดย ether นั้น มีฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ได้หลายชนิด โดยเฉพาะเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคกลาก , โรคคันบริเวณง่ามเท้า , และเชื้อหนองที่เกิดจากการอักเสบ

ได้มีการทดลองเตรียมยาจากสารสกัดใบพลู โดยใช้ base เป็น hydrophilic petrolatum U.S.P. , polyethylene glycol ointment U.S.P. , beeler 's base R.P.S. และ zinc oxide paste U.S.P. พบว่า base ทั้ง 4 ชนิด สามารถปลดปล่อยตัวยาออกมาฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ได้ดี แต่สำหรับยาเตรียมที่ใช้ beeler 's base นั้น ถ้าเก็บไว้นานจะแยกตัวออกเป็นเกล็ด และยาเตรียมที่ใช้ zinc oxide เป็น base นั้น จะมีลักษณะค่อนข้างแห้งและแข็ง เมื่อทาแล้วจะเกาะแห้งติดกับผิวหนัง จึงไม่สะดวกที่จะใช้ทาซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ส่วนยาเตรียมที่ใช้ hydrophilic petrolatum และ polyethylene glycol เป็น base นั้น สามารถปลดปล่อยตัวยาออกมาฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ได้ดี เมื่อตั้งทิ้งไว้นาน ๆ ก็ไม่แยกตัว และเนื้อขี้ผึ้งก็นุ่มเนียนดี เหมาะแก่การใช้

จากค่า MIC ของสารสกัดใบพลู นำมาเป็นหลักในการหาความเข้มข้นของยาตำรับขี้ผึ้งพลูโดยพบว่า จากค่า MIC สำหรับเชื้อแบคที่เรียและรา ในความเข้มข้น 1:100 จะสามารถฆ่าเชื้อตามรายงานดังกล่าวได้ทุกชนิด จึงควรใช้ความเข้มข้นมากกว่า 1% ในการเตรียมยา เนื่องจากยาที่เตรียมขึ้นอยู่ในรูปยาขี้ผึ้ง ซึ่งมีส่วนประกอบจากสารหลายชนิด สารสกัดจากใบพลูจึงอาจถูกปลดปล่อยออกจากยาขี้ผึ้งไม่หมด จึงควรที่จะใช้ความเข้มข้นมากขึ้นกว่าผลของค่า MIC จึงเตรียมเป็น 2% ของสารสกัดใบพลูใน polyethylene glycol ointment แล้วนำมาทดสอบทางคลินิครักษาคนไข้โรคกลาก ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพในการรักษายังไม่ดีพอ และเนื้อขี้ผึ้งค่อนข้างแข็ง เมื่อทาจะเหนียวเหนอะหนะ

ต่อมาจึงได้ปรับปรุงตำรับยาขี้ผึ้งพลูเป็น 4% ใน modified polyethylene glycol ointment โดยลัดดาวัลย์ บุญรัตนกรกิจ , สารี วิรุฬผล และประนอม โพธิยานนท์ (2533) เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาคนไข้ดีขึ้น และให้เนื้อขี้ผึ้งอ่อนตัวลง ลดความเหนอะหนะลง ได้นำมาทดสอบเปรียบเทียบกับยาขี้ผึ้งต้านเชื้อราอีก 4 ชนิด ที่มีจำหน่ายในท้องตลาด คือ tolnaftate,isoconazole nitrate , axiconazole nitrate และ miconazole nitrate โดยนำมาหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ (MIC) ต่อเชื้อ 7 ชนิด ได้แก่ เชื้อรา Trichophyton rubrum , T. mentagrophytes , Epidermophyton floccosum , Microsporum gypseum , เชื้อยีสต์ Candida albicans ATCC 10231 , เชื้อแบคทีเรีย Staphylococcus aureus ATCC 25922 และ beta-hemolytic streptococcus group A ผลปรากฏว่า ขี้ผึ้งพลู

4% มีอำนาจในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ทั้ง 7 ชนิด ได้มากกว่ายาที่ขายกันอย่างแพร่หลายในท้องตลาดทั้ง 4 ชนิด ที่นำมาเปรียบเทียบ

ส่วนการทดลองทางคลีนิค ได้มีการนำเอาขี้ผึ้งพลู 4% ใน polyethylene glycol base ดังกล่าว มาใช้รักษาผู้ป่วยที่เป็นโรคกลากที่ลำตัวและขาหนีบ 15 ราย พบว่า ผลการรักษาหาย (ผื่นหายและตรวจไม่พบเชื้อรา) 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 , ดีขึ้น (ผื่นยังเหลือบ้าง แต่ตรวจไม่พบเชื้อรา) 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 26 , ไม่หาย (ผื่นไม่ดีขึ้น และยังตรวจพบเชื้อรา) 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 มีผลข้างเคียง คือ ยามีกลิ่นของพลูมากไปทำให้ไม่น่าใช้ ร้อยละ 70 , มีอาการคันและมีผื่นเห่อขึ้นตรงบริเวณที่ทายา ร้อยละ 10 โดยพบว่าในรายที่ไม่ได้ผลล้วน เกิดจากเชื้อ Trichophyton rubrum ทั้งสิ้นซึ่งเป็นเชื้อที่มีรายงานว่า ดื้อต่อยาตัวอื่น ๆ อีก เช่น miconazole และ griseofulvin จากผลการทดลองจะเห็นได้ว่า ผลการรักษาของสารสกัดจากใบพลูยังไม่ดีเท่าที่ควร อาจเพราะจำนวนผู้ป่วยน้อยเกินไป และ base ที่ใช้อาจยังไม่เหมาะสมทำให้ยาอาจจะดูดซึมไม่ดี และออกฤทธิ์ได้ไม่เต็มที่นอกจากนี้ยาเตรียมในวิธีนี้จะมีสีค่อนข้างเขียวเข้ม เนื่องจากสารสกัดใบพลูด้วย ether มีสีของคลอโรฟิลล์ และสารที่มีสีอื่นในใบพลูปนอยู่เป็นจำนวนมาก

ประนอม โพธิยานนท์ และคณะ (2533) ได้เตรียมสารสกัดจากพลูใน cream base ที่ประกอบด้วย white beewax , sodium lauryl sulfate , arlacel 165 , carbopol 940 , paraben conc. , purified water นำมาทดสอบหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ (MIC) ต่อเชื้อ 6 ชนิด คือ Trichophyton mentagrophytes , T. rubrum , Mycosporum gypseum , Epidemophyton floccosum Candida albicans , Staphylococcus aureus และ Beta-hemolytic streptococcus พบว่า ครีมพลูมีฤทธิ์ต้านเชื้อจุลินทรีย์ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อนำมาทำการทดลองทางคลีนิคกับคนไข้โรคกลาก 8 คน พบว่า ผลการรักษาหาย (ผื่นหาย ตรวจไม่พบเชื้อรา) ไม่มีเลย , เกิดการแพ้ยาเป็นผื่นผิวหนังอักเสบจากการระคายเคือง 3 คน และผู้ป่วยหายไปไม่กลับมาติดต่ออีก 2 คน จะเห็นว่าผลการทดลองทางคลีนิคของครีมพลูก็ยังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ อาจจะเนื่องจากผู้ป่วยที่เข้าทำการทดลองมีจำนวนน้อย และไม่ร่วมมือในการรักษา

การศึกษาล่าสุด พิณทิพย์ พงษ์เพ็ชร และวาริพินทุ ประเสริฐศิลป์ (2536) ได้ศึกษาเชื้อต้านฤทธิ์จุลินทรีย์ของเจลพลู ซึ่งเตรียมขจากน้ำมันหอมระเหย ที่สกัดจากใบพลูซึ่งมีสีอ่อน และมีลักษณะสวยงามน่าใช้ โดยใช้เป็นความเข้มข้น 4% ซึ่งเป็นขนาดต่ำสุดที่ได้ผลดี โดยจะนำมาศึกษาเพื่อดูฤทธิ์ต้านเชื้อราที่ทำให้โรคกลาก 4 ชนิดคือ

Trichophyton rubrum , Trichophyton mentagrophytes , Mycosporum gypseum , Epidermophyton floccosum เชื้อยีสต์ที่ก่อให้เกิดโรคติดเชื้อที่ผิวหนัง Candida spp. และเชื้อแบคทีเรียนี้ก่อให้เกิดโรคติดเชื้อ ฝีหนอง ที่ผิวหนัง 2 ชนิด คือ Staphylococcus aureus และ Beta-hemolytic streptococcus group A โดยเชื้อจุลินทรีย์ทุกชนิดจะเป็นเชื้อที่แยกได้จากผู้ป่วยโดยตรง

ผลการทดสอบพบว่า เจลพลู สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Trichophyton rubrum ทุกสายพันธุ์ย่อย ได้ดีกว่า tolnaftare cream อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 8 และภาพที่ 1

สำหรับเชื้อ Trichophyton mentogrophytes และ Microsporum gypseum ทุกสายพันธุ์ย่อย เจลพลูสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อได้ดีกว่าทั้ง Clotrimazole cream และ Tolnaftate cream อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 9 และ 10 ภาพที่ 2 และ 3

นอกจากนี้ เจลพลูยังสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Epidermophyton floccosum และ Candida spp. ได้ทุกสายพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 11 และ 12 ภาพที่ 4 และ 5 โดยได้ผลดีกว่า tolnaftate cream ซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อทั้ง 2 ชนิดนี้ สำหรับ Clotrimazole cream ให้ผลดีที่สุดสำหรับเชื้อแบคทีเรีย เจลพลูมีประสิทธิภาพในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Staphylococcus aureus สายพันธุ์ย่อยส่วนใหญ่ (7 ใน 10 สายพันธุ์ย่อยที่ใช้ทดสอบ) ได้ต่ำกว่า gentamicin cream และ oxytetracycline + polymyxin B ointment ดังแสดงในตารางที่ 13 แต่มี 3 สายพันธุ์ย่อย ที่ถูกยับยั้งการเจริญเติบโตโดยเจลพลู แต่กลับไม่ถูกยับยั้งโดย gentamicin cream และ oxytetracycline + polymyxin B ointment

เจลพลูไม่มีฤทธิ์ต่อเชื้อ beta streptococcus group A เนื่องจากขนาดโซนใสที่เกิดจากการยับยั้งการเจริญของเชื้อที่เกิดจากเจลพลู และเจลเบส ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 14 และภาพที่ 7

โดยสรุปคือพบว่าเจลพลูมีฤทธิ์ในการต้านเชื้อราที่ก่อให้เกิดโรคติดเชื้อที่ผิวหนังในจำพวก โรคกลาก โรคคันตามง่ามเท้า และ Cutaneous candidiasis ได้ดี โดยมีฤทธิ์ใกล้เคียงกับ Clotrimazole cream และมีฤทธิ์ค่อนข้างจะดีกว่า Tolnaftate cream ซึ่งน่าจะมีการศึกษาต่อถึงผลในการใช้เจลพลู ในโรคผิวหนังดังกล่าวในทางคลินิคต่อไป หากการศึกษาในผู้ป่วยยังคงพบว่า เจลพลูให้ผลดีในการรักษา ก็อาจจะกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการผลิตเภสัชภัณฑ์เจลพลูในระดับอุตสาหกรรมต่อไป

ส่วนการทดสอบฤทธิ์และอาการพิษของสารสกัดสมุนไพรพลูในหนูถีบจักร โดยให้สารสกัดทางปากในขนาดต่าง ๆ กัน จนหนูตาย แล้วคำนวณหาค่า LD 50 ได้ 3.22 กรัม ต่อ กิโลกรัม ซึ่งเมื่อพิจารณาอาการพิษในหนูถีบจักร โดยที่ให้สารสกัดพลูทางปาก จะต้องใช้ปริมาณมากที่ทำให้หนูตาย เมื่อคิดเปรียบเทียบกลับไปเป็นพลูสดคงต้องใช้ปริมาณมาก และจากการที่ชาวบ้านนำใบพลูมาเคี้ยวกับหมากพลูอยู่เป็นเวลานาน ก็ยังไม่พบอาการพิษ อนึ่งวัตถุประสงค์ของการทำสมุนไพรพลูเพื่อนำมาทำเป็นครีมทาภายนอก ดังนั้น พิษที่อาจเกิดจากการทายาภายนอกย่อมน้อยลง

ตารางที่ 8 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบสและยาชนิดอื่นต่อเชื้อ Trichophyton rubrum

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	51.5	24.7	0	0	45.7	61.9
2	54.7	21.1	0	0	46.3	62.7
3	53.0	21.5	0	0	45.2	56.4
4	50.7	20.1	0	0	44.7	65.1
5	56.5	21.5	0	0	43.7	65.4
6	53.9	23.3	0	0	45.7	65.0
7	57.0	16.2	0	0	45.6	65.1
8	55.3	23.6	0	0	46.6	64.0
9	51.5	26.2	0	0	42.9	61.5
10	52.1	24.4	0	0	46.7	59.2
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	54.1±2.3	22.9±2.4	0	0	45.3±1.2	62.6±3.0

ตารางที่ 9 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลู เปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อ Trichophyton mentagrophytes

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	66.5	20.2	0	0	27.9	47.8
2	71.5	22.0	0	0	24.1	44.7
3	64.9	24.0	0	0	18.2	52.5
4	63.9	21.2	0	0	21.4	44.7
5	61.8	22.6	0	0	27.5	53.4
6	66.3	26.3	0	0	22.5	46.5
7	72.5	25.9	0	0	27.3	51.9
8	63.4	23.0	0	0	29.4	53.4
9	63.5	23.4	0	0	29.4	57.8
10	59.7	15.6	0	0	26.4	51.9
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	65.6±4.1	22.4±3.1	0	0	25.8±4.0	50.7±4.2

ตารางที่ 10 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อ Microsporum gypseum

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	60.6	18.3	0	0	19.3	47.1
2	64.2	14.2	0	0	16.4	47.6
3	63.4	19.6	0	0	22.5	43.6
4	62.3	12.4	0	0	19.0	43.9
5	59.9	17.6	0	0	16.6	41.9
6	57.6	16.4	0	0	16.4	46.9
7	56.0	19.3	0	0	21.6	45.5
8	55.4	14.6	0	0	19.9	42.6
9	58.1	19.7	0	0	23.0	41.9
10	55.1	15.4	0	0	21.3	45.1
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	59.3±3.3	16.6±2.5	0	0	19.6±2.3	49.1±2.5

ตารางที่ 11 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อ Epidermophyton floccosum

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	25.6	0	0	0	0	30.5
2	30.3	0	0	0	0	30.2
3	21.0	0	0	0	0	31.5
4	30.0	0	0	0	0	43.3
5	27.5	0	0	0	0	35.7
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	26.9±3.8	0	0	0	0	34.6±5.3

ตารางที่ 12 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อ Candida spp.

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	31.1	0	0	0	0	20.4
2	17.3	0	0	0	0	26.3
3	15.4	0	0	0	0	27.1
4	20.6	0	0	0	0	29.0
5	13.3	0	0	0	0	24.9
6	14.2	0	0	0	0	24.8
7	13.1	0	0	0	0	19.1
8	14.9	0	0	0	0	20.6
9	15.6	0	0	0	0	23.9
10	12.4	0	0	0	0	22.3
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	15.0±2.5	0	0	0	0	25.9±3.2

ตารางที่ 13 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อ Staphylococcus aureus

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	0	0	0	0	22.0	25.4
2	11.1	0	0	0	20.3	21.0
3	12.6	0	0	0	19.3	22.1
4	15.2	0	0	0	0	0
5	0	0	0	0	20.2	23.9
6	12.5	0	0	0	19.4	26.7
7	10.0	0	0	0	19.5	24.9
8	15.6	0	0	0	0	0
9	0	0	0	0	18.2	23.2
10	15.6	0	0	0	0	0
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.3±6.7	0	0	0	13.9±9.6	16.7±11.6

ตารางที่ 14 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อ group A

ยา / สายพันธุ์ของเชื้อ	เจลพลู	เจลเบส	ครีมพลู	ครีมเบส	tolnaftate	clotrimazole
1	14.6	12.7	0	0	13.3	0
2	14.8	14.3	0	0	11.3	26.9
3	13.4	13.0	0	0	13.4	26.4
4	16.1	14.5	0	0	20.1	27.3
5	19.5	17.9	0	0	14.0	0
6	17.4	17.4	0	0	15.8	0
7	18.2	16.0	0	0	22.7	29.0
8	15.0	15.3	0	0	14.0	12.1
9	15.7	12.1	0	0	16.2	13.4
10	14.7	14.1	0	0	19.6	20.0
เฉลี่ย ± ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	15.04±1.88	14.73±1.94	0	0	16.04±3.63	16.61±12.14

ตารางที่ 15 ขนาดของ inhibition zone (มม.) ที่เกิดจากฤทธิ์ของครีมพลูและเจลพลูเปรียบเทียบกับของเบส และยาชนิดอื่นต่อเชื้อจุลินทรีย์ชนิดต่าง ๆ

เชื้อ / ยา	Tricho phyton mibnun	Trichophyt on menta grophytes	Microsporum gypseum	Epiderme phyton floccosum	Candida spp.	Staphyl ococcus aureus	group A streptoc occus
เจลพลู 4%	54.1	65.6	59.3	26.9	15.0	9.3	15.04
เจลเบส	22.9	22.4	16.8	0	0	0	14.73
ครีมพลู 4%	0	0	0	0	0	0	0
ครีมเบส	0	0	0	0	0	0	0
tolnaftate	45.3	25.8	19.8	0	0	ND	ND
clotrimazole	62.6	50.7	49.1	23.9	23.9	ND	ND
gentamucin	ND	ND	ND	ND	ND	13.9	16.04
oxytetracycline	ND	ND	ND	ND	ND	16.7	15.51
*polymyxin B							

* ND = ไม่ได้ทดสอบ

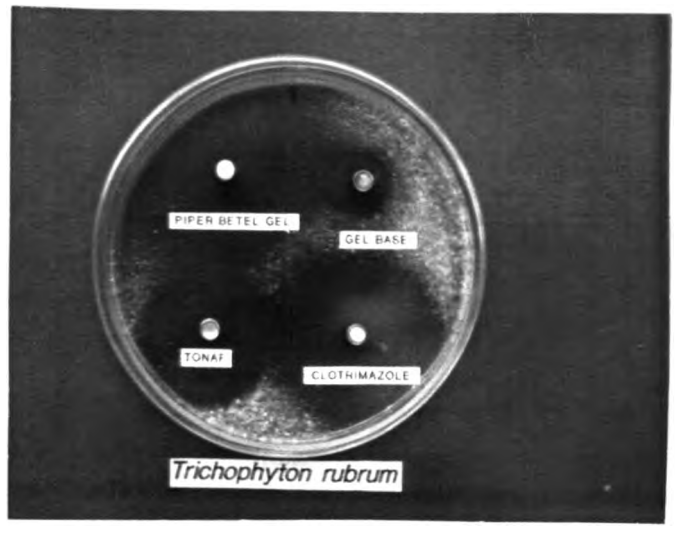

ภาพที่ 1 การยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Tricophyton rubrum โดยเจลพลูเปรียบเทียบกับเบส และยาต้านจุลชีพชนิดอื่น

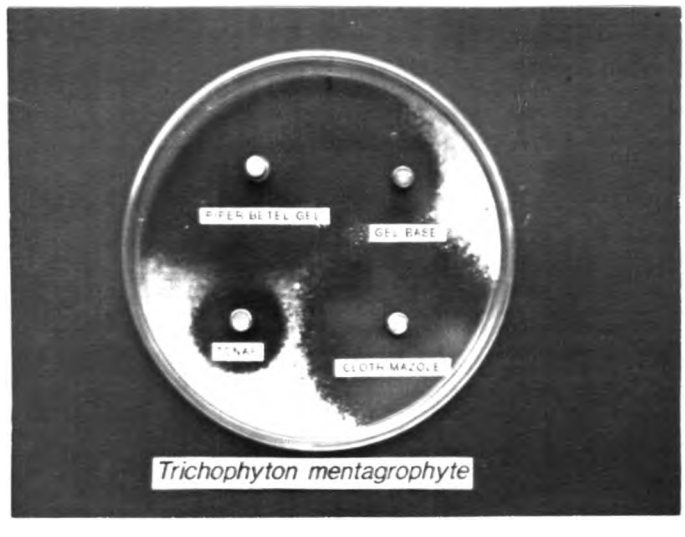

ภาพที่2 การยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Trichophyton mentagrophytes โดยเจลพลู เปรียบเทียบกับเบส และยาต้านจุลชีพชนิดอื่น

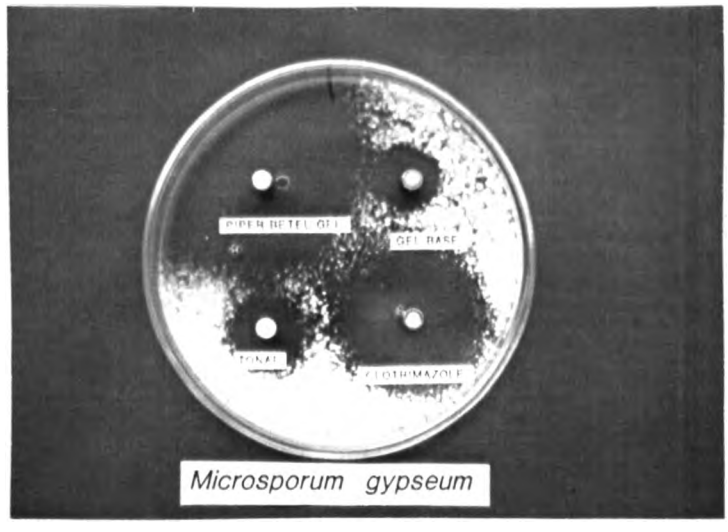

ภาพที่ 3 การยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Microsporum gypseum โดยเจลพลูเปรียบเทียบกับเบส และยาจุลชีพชนิดอื่น

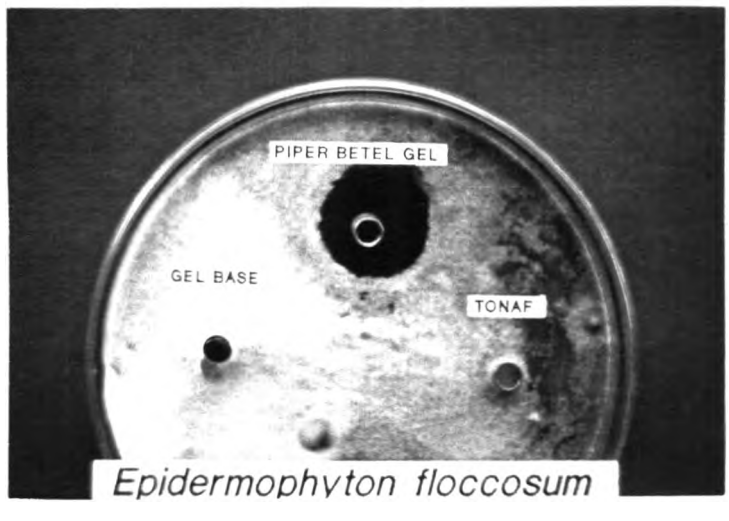

ภาพที่ 4 การยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Epidermophyton floccosum โดยเจลพลูเปรียบเทียบกับเบส และยาจุลชีพชนิดอื่น

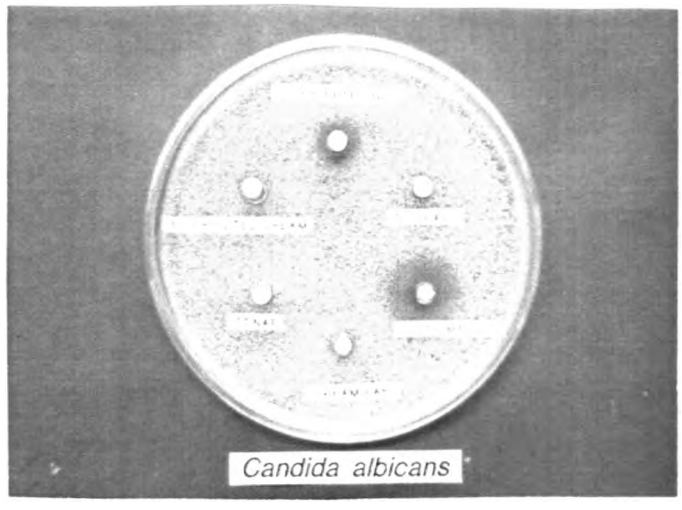

ภาพที่ 5 การยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Candida spp. โดยเจลพลู เปรียบเทียบกับเบส และยาจุลชีพชนิดอื่น

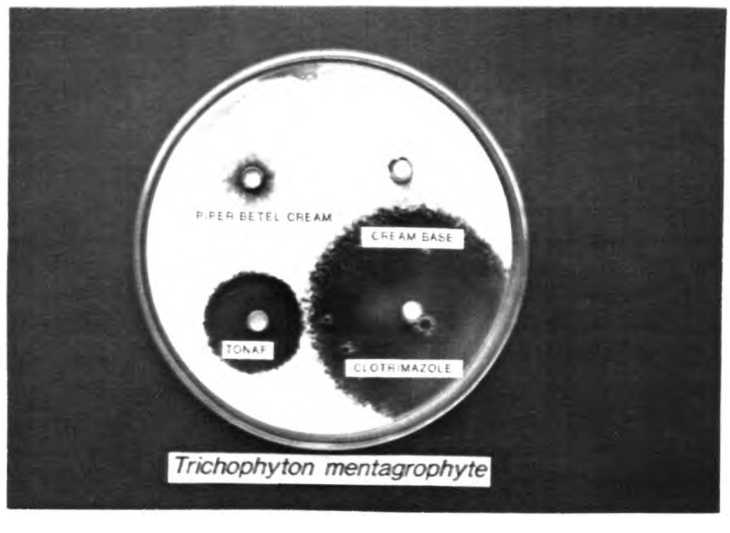

ภาพที่ 6 ครีมพลูไม่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Trichophyton mentogrophytes

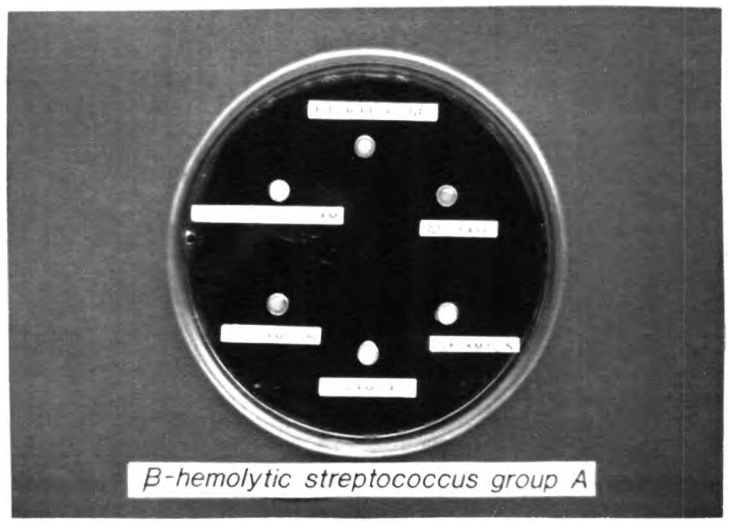

ภาพที่ 7 การยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Group A Streptococous โดยเจลพลูเปรียบเทียบกับเบส และยาจุลชีพชนิดอื่น